

[Merete Aarup]

Vi skal også se på kompetenceforholdet både internt og i forhold til de eksterne parter. Og det er jo sygehusafdelinger, institutioner og social- og sundhedsforvaltninger. Det er også vigtigt at se på de lokale samarbejds traditioner og de organisatoriske forhold, der virkelig kan uddelegere kompetencen til distriktspsykiatriske centre.

Jeg mener, det er vigtigt, at hele planlægningen er grundig og kan løses inden for de økonomiske rammer, der er til stede. Afgrænsningen af arbejdsopgaverne i forhold til specialfunktionerne må have en størrelse, som dækker hele amtet, og derfor må der også sideløbende ske en områdeplanlægning omkring børnepsykiatrien og ungdomspsykiatrien.

Der skal tages højde for, at der ved en decentralisering og ved specialfunktioner ikke tabes relativt små grupper i det nye system.

Ved siden af den planlægning er der forsøg i gang over hele landet netop inden for distriktspsykiatrien, og nogle af delresultaterne herfra er med til at danne baggrund for konkrete erfaringer, som jo bruges i det videre arbejde.

Mennesket er ikke blot et spejl af omverdenen, men påvirkes også af sine omgivelser, og mennesket skal betragtes som en helhed, både fysisk og psykisk, med sociale behov i samspil med familie, slægt, venner og andre tilhørsgrupper i det omgivende samfund. Det er så vigtigt, at det sociale netværk i lokalmiljøet også er til stede, så vi kan være med til at forbedre klienternes vilkår, både hvad angår efterbehandling, men også de muligheder, der ligger i støttecentre, klubvirksomheder og i at inddrage frivillige organisationers tilbud i fritiden.

Vi mener, der er en god udvikling på vej, fordi tilbudene i dag er en bred vifte, hvor man kan tage hensyn til den enkelte, men vi venter på temaplanens afslutning, som sker engang i april 1990.

Det betyder jo ikke, at kommunernes igangværende arbejde ikke skal fortsætte og udbygges, blot mener vi, at det er så ømtåligt et område, og derfor skulle vi gerne frem til de rigtige løsninger og ikke forcere noget igennem.

Vi ser også hen til den redegørelse, ministeren vil komme med, som foreslået i dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Som jeg sagde i min begrundelse for forespørgslen, håbede jeg, at det ville blive en konstruktiv debat i dag og dermed også en venlig debat, og det skal jeg så gøre hvad jeg kan for at det bliver.

Der var mange hensigtsserklæringer i fru Merete Aarups indlæg, men nu sidder fru Merete Aarup jo som repræsentant for et parti, der har ganske stor politisk magt her i vort område, og når det nu kan dokumenteres, at der rent faktisk er voldsomt mange sociale tabere på det her område, det kan dokumenteres, at klientellet på Sundholm og Koføeds Skole har ændret sig, det kan dokumenteres, at selv socialministeren vil gå ind på disse områder, så vil jeg godt spørge fru Merete Aarup: Har vi tid til at vente på den planlægning? Har vi tid til at vente halvandet år til for de mennesker, der har én mulighed nu, nemlig at blive posedamer eller poseherrer?

Var der ikke en mulighed for, at vi herfra i dag også kunne udsende et signal, der sagde, at vi er enige i planlægningen, og den skal løbe, men i det halvandet år, eller hvor lang tid der nu går, før den faktisk kommer til at virke, er det ikke rimeligt, at der er så mange sociale tabere. Halvandet års sociale tabere er mange mennesker, og det er mange familier, der bliver berørt af det.

Vil fru Merete Aarup bruge sin politiske indflydelse til, at hendes politiske fæller i dette område, hvor problemerne er specielt store, vil tage fat på disse ting?

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg er ganske enig med hr. Duetoft i, at vi har sociale tabere på dette område, men om vi har tid til at vente på planlægningen? Nej, det har vi ikke, og det var derfor, jeg sagde: Den konservative gruppe venter på, at temaplanrunden afsluttes til april 1990, men det betyder ikke, at kommunernes igangværende arbejde ikke skal fortsætte og udbygges.

Jeg mener, det er ret vigtigt, at det arbejde foregår derude, og derfor pegede jeg netop også på, at både efterbehandling og de muligheder, der ligger i støttecentre, klubvirksomhed og de frivillige organisationers tilbud i fritiden, var noget af det, vi i hvert fald skulle støtte. Det er det, der sker ude i kommunerne i dag, og det arbejde skal selvfølgelig fortsætte. Det var der-